

Дѹма вѣ́жкоу мѡже да га пише њ вѣ́жкѣй.

5. Слово ꙗко са пише въ вѣичкытѣ глаголы, дѣто са свѣршватъ въ свѣашното вѣеме на ꙗко (гр ꙗко, ѹм ꙗко), њли въ премѣнжлото на ꙗко (тжр ꙗко, вжрт ꙗко).

в. Въ свѣршваньето на нарѣчїята: добр ꙗко, сѣти ꙗко, зл ꙗко, нын ꙗко, вѣтр ꙗко, кжд ꙗко њ др. т.

в. Въ срѣчкы и ꙗко, кога са свѣра съ мѣстонамѣята њ нарѣчїята; кѣкто: и ꙗкоу, и ꙗко кжд ꙗко њ др. катѡ тѣхъ.

г. Въ мѡжектвенїята четъ на вѣичкытѣ падежъ въ мѣстонамѣ тѡѡ: тѣ, тѣхъ, тѣмъ.

д. Пѡвѣчето слово ꙗко са нахѡжда въ зачѣлото њ въ срѣдѣтѣ на тѣ дѹмы:

вѣдѣнъ	вѣсѣ	вѣдѣ	вѣдѣ
вѣлѣ	вѣгѣ	вѣжди	вѣкѣ
вѣче	вѣтѣрѣ	вѣра	вѣщѣ
вѣсѣ	вѣжѣ	гнѣвѣ	гнѣздѡ
грѣхъ	дѣвѡнка	дѣло	дѣлѣ
дѣца	дѣламъ	желѣзо	звѣздѣ
звѣрь	змѣѣ	кѣтка	колѣно
крѣпѣжѣ	лѣвѣ	лѣпо	лѣто
мѣда	мѣко	мѣнѣ	мѣра
мѣсѣ	мѣсто	мѣсѣцѣ	мѣхъ
мѣшѣ	мѣтѣ	нѣмъ	нѣмѣцѣ
нѣ	ѡвѣдѣ	ѡрѣхъ	пѣкѣ